

Baronian Xippas

Persbericht

Seyni Awa Camara /
Olaf Holzapfel

03.04 - 16.05.2021

Opening

Zaterdag 3 maart
11h-20h

731 Zeedijk-Het Zoute
8300 Knokke-Heist

Seyni Awa Camara / Olaf Holzapfel

Albert Baronian en Renos Xippas stellen u met trots een nieuwe duotentoonstelling voor in Knokke-Heist, met het nieuwste werk van Seyni Awa Camara en Olaf Holzapfel. We laten de kleisculpturen van Camara in dialoog treden met de werken in stro en chaguarvezel van Holzapfel.

Die interactie zorgt voor fascinerende resonanties die ons doen stilstaan bij klassieke tweedelingen zoals traditie versus moderniteit, decoratieve versus schone kunsten en verleden versus heden. De werken in deze tentoonstelling tonen drie verschillende oude technieken: weven met chaguarvezel, weven met stro en werken met klei.

Dergelijk traditioneel ambachtswerk wordt in de schone kunsten vaak afgedaan als zuiver 'regionaal' of 'ornamenteel', maar precies die scherpe verdeling stellen Holzapfel en Camara met hun werken in vraag. Ze stoffen dat gedachtengoed af en zetten de levendigheid en de scherpheid van dergelijke ambachten in het licht. Daarmee maken ze duidelijk dat het wel degelijk betekenisvol is voor het hedendaagse publiek, zowel lokaal als globaal. Holzapfel doorbreekt het hokjesdenken in de menselijke maatschappij en vindt schoonheid in het grijze niemandsland tussenin, in de poëzie en aandring van ruimtes zonder duidelijke definitie.

Camara is dan weer een kunstenaar die echt in de tussenruimte werkt: innovatief maar tegelijk schatplichtig aan de technieken van haar voorouders, sterk persoonlijk maar door-drongen van een emotionele alomvattendheid.

Deze tentoonstelling is een ode aan klei, chaguarvezel en stro, niet alleen om hun esthetische waarde, maar ook als dragers van en metaforen voor relevante maatschappelijke vraagstukken rondom identiteit en globalisering.

Seyni Awa Camara (*ca.1945 Bignona, Senegal)

Camara ontdekte op jonge leeftijd haar talent voor kleisculptuur en is sindsdien uitgegroeid tot een iconische kunstenaar in de hedendaagse kunstwereld. Ze heeft haar eigen artistieke taal ontwikkeld waarmee ze een intiem universum van fantastische wezens tot leven brengt. Het moederschap staat daarin vaak centraal.

Camara leerde de traditionele pottenbakkerstechnieken van haar moeder, maar liet het utilitaristische werk al snel achter zich om zich te focussen op beeldhouwen. Haar werk werd voor het eerst tentoongesteld in 1989 tijdens de vruchtbaarheidstentoonstelling 'Magiciens de la Terre' in het Centre Georges Pompidou in Parijs. Daarna kende haar wereldwijde succes een exponentiële groei.

Ze creëert haar sculpturen tijdens een technisch zwaar en spiritueel cruciaal proces. Voor ze aan een werk begint, bidt Camara om visioenen die haar de volgende dag zullen inspireren. Die zet ze dan om in kleifiguren. Het ambachtelijke proces dat ze gebruikt om deze sculpturen te creëren, is complex en neemt veel tijd in beslag. Voor sommige van haar werken duurt het creatieproces tot wel tien dagen.

Ondanks haar wereldwijde succes heeft de kunstenaar er altijd voor gekozen om in de schaduw te blijven. Zo houdt ze het aantal interviews en uitwisselingen beperkt om zich volledig te kunnen toeleggen op haar kunst.

Olaf Holzapfel (*1967 Dresden, Duitsland)

Sedentarisme versus nomadisme, centrum versus periferie, modern versus traditioneel, stedelijk versus landelijk ... Dergelijke tweedelingen zijn cruciaal in Holzapfels verkenning van het concept 'stad'. Zijn werk is subtiel en poëtisch en legt de onzichtbare krachten vast die bestaan in de onderbuik van steden. Het resultaat is een veel rijker scala van voorstellingsvormen.

Met zijn werken in stro en chaguarvezel wil Holzapfel vanuit het landschap de focus leggen op hoe de steden weergegeven worden.

De reeks 'Paths of Buenos Aires' bestaat uit digitale afbeeldingen van de Argentijnse stad en haar omgeving die hij daarna in chaguartextiel heeft gereproduceerd. Chaguar is een materiaal dat een fundamentele spirituele en praktische rol speelt in de Wichí-cultuur. Deze inheemse bevolking die verspreid over Noord-Argentinië en Zuid-Bolivië leeft, werd zwaar getroffen door de Europese kolonisatie. Deze afbeeldingen in chaguar zijn samenwerkingsprojecten die de kunstenaar met een familie van Wichí-ambachtsvrouwen maakte: Teresa, Luisa en Mirta Gutiérrez. De combinatie van Europese koloniale stadsplattegronden met traditionele motieven van de Wichí-cultuur roept vragen op over hoe de kijk op ruimte een cultuur en haar identiteit kan bepalen.

De werken in stro leunen dan weer dichterbij Holzapfels eigen erfgoed. Als kunstenaar die woont en werkt in Brandenburg, raakte Holzapfel geïnteresseerd in stro, een alomtegenwoordig bijproduct van de landbouw in die streek. Zijn werken doen denken aan religieuze artefacten in stro die - hoewel ze abstract zijn - erg concrete dingen voorstellen zoals de zon, het leven, de dood of de verrijzenis. Zijn afbeeldingen in stro zijn op dezelfde manier abstract, maar stellen tegelijk stadsgebonden concepten voor zoals digitaal nomadisme en de stad als een verzameling van 'symbolen'.

Formeel gezien ontmantelen de werken 19de-eeuwse stijlfiguren van de landschapsschilderkunst door het landschap terug in zijn werk te brengen. Ze worden voorstellingen van en met het landschap waar de materialen uit voortkomen. Vormelijk reflecteren de werken dus over de tweedimensionele afbeelding en de driedimensionele ruimte, en verkennen ze nieuwe manieren om ruimte, landschap en identiteit voor te stellen.

Zijn multilaterale aanpak van deze concepten leidde tot een enorm uitgebreide collectie van werken, bestaande uit installaties, sculpturen, schilderijen, digitale beelden, fotografie en videokunst, die getoond werden tijdens de Biënnale van Venetië (2011) en als deel van zijn project 'Zaun' (Fence) in Documenta 14 (2017).